

Yine Efkârlandım

— enver-ozcaglayan · 05 Eylül 2025

Yine Efkârlandım...

Yine efkârlandım dağlar misali,
Bulutlar başımdan eksik olmuyor.
Ben kurtuldum derken, gençlik hayâli
Çıkar gelir ama, yeri dolmuyor.

Kanıma işlemiş bir zehir var ki;
Yüreğim azapla gün gün eriyor.
Udumun telleri akortsuz sanki;
Çile, bam telimi an an geriyor.

Yapraklar yağıyor sonbaharıma,
Mevsimler ömrümü kışa itiyor.
Toprak göz kırptıyor ah- ü zârıma,
Yıllarla yarışım artık bitiyor.

Yıkıyor gönlümü kapkara mâzi,
Harabeye döndü her şey içimde.
Ruhum sanki bin yıl savaşılan gazi,

Her savařta dertler bařka biçimde.

Çık ey gönlüm "bun" dan; zaman süreceğ,
Umudu terk etme, ferah ol biraz.
Her kışın sonunda bahar geleceğ,
Şayet ömrün varsa, önün yine yaz...

29.12.2013 Fatih-İST.

Enver Özçağlayan